III. 54; 2 the sun; 3 an elephant. Comp.—अधिप, राज् m. 1 the lord of the *Asuras*; 2 an epithet of Bali. –आचार्य m. an epithet of S'ukra, the teacher of the *Asuras*. –आह्व n. bell metal. –द्विष् m. an enemy of *Asuras*, i. e. a god. –रिपु, सूदन, हन् m. an epithet of Vishnu.

असुलभ a. (f. भा) 1 Not easily accessible; difficult to obtain, असुलभा सकलेंदुमुखी च सा Vikr. II.

असुसु m. An arrow, स सासिः सासुसूः Kir. XV. 5.

असुहृद् m. An enemy, शलभत लभतामसुहृद्गणः Sis. II. 117.

असूक्षण n. Disrespect.

असूय् vi. or vt. 1. U (pp. असूयित) 1 To detract, to scorn, to envy, (with the dative of the person envied); 2 to be angry with, असूयंति हि राजानो जनाननृतवादिनः Bh. With अभि–to calumniate.

असूयक m. A detractor, an envious man, सूतां वाचमसूयको विषमुखं तस्मिन् क्रियामहे Sant. S. III. 7.

असूयन n. 1 Calumny; detraction; 2 jealousy.

असूया f. 1 Envy, jealousy. (असूया परगुणेषु दोषाविष्करणम् S. K.); 2 calumny, detraction; 3 anger, भ्रूरसूयाकुटिलं ददर्श R. VI 82.

असूयु a. 1 Envious, jealous; 2 displeased.

असूर्यम्पश्या f. The wife of a king who being shut up in the inner apartments never sees the sun, (असूर्यम्पश्या हि राजदाराः).

असृज् n. 1 Blood; 2 saffron. Comp. असृक्प m. a Rakshasa. असृक्पात m. the falling of blood.–असृक्स्राव, असृक्स्राव m. bleeding. असृग्धरा, असृग्धारा f. the skin.–असृग्वहा f. a blood-vessel.

असेचनक a. (f. का) Charming, lovely.

असौष्ठव I a. (f. वा) 1 Void of loveliness, languid, शरीरमसौष्ठवम् M. M. I.; 2 ugly, deformed. II n. 1 Ugliness, deformity; 2 demerit, worthlessness.

अस्खलित a. (f. ता) 1 Unshaken, permanent; 2 undeviating.

अस्त I a. (f. स्ता) 1 Thrown, cast away, given up, असमये यत्त्वयाऽस्तोऽभिमानः Ve. VI; 2 despatched; 3 finished. II m. 1 The western mountain behind which the sun is supposed to set, यान्त्येकतोऽस्तशिखरं पतिरोषधीनाम् Sak. IV., R. XVI. 11; 2 sunset; 3 setting in general; (अस्तम् is used as an indeclinable with गम्, इ, or या and means 1 to set; 2 to disappear; 3 to be removed, विपदिणः कस्यापदोऽस्तंगताः Hit. II; 4 to die, अथ चास्तमिता त्वमात्मना R. VIII. 51.) Comp.—अचल, अद्रि, गिरि m. the western mountain behind which the sun sets, अधिरोढुमस्तगिरिमभ्यपतत् Sis. IX. 1. –अवलंबन n. the resting of a heavenly body on the western part of the horizon. –उदय m. du. rise and fall, अस्तोदयावदिशदप्रतिभिन्नकालम् Mud. III. –कोप a. whose anger is laid aside.–गमन n setting.–धी a. foolish.–व्यस्त a. scatterd hither and thither, confused.

अस्तमन n. Setting.

अस्तमय m. 1 Setting; 2 fall, subjugation, उदयमस्तमयं च रघूद्वहात् R. XI. 9; 3 darkening, obscuring, प्रभाप्ररोहास्तमयं रजांसि R. VI. 33; 4 the transit of a planet.

अस्तमयन n. The same as अस्तमन q. v.

अस्ति ind. Being, existent, present. (अस्ति is often used as an expletive at the commencement of a tale or narration.) Comp.—काय m. a predicament. –क्षीर a. having milk. –त्व n. existence. –नास्ति ind. doubtfully, ('shall I or shall I not').

अस्तेय n. The not stealing.

अस्त्यान n. Reproach, blame, censure.

अस्त्र n. 1 A missile weapon अस्त्रज्वालावलीढप्रतिबलजलधेरन्तरौर्वायमाणे Ve. III R. XII. 23; 2 a weapon in general, प्रत्याहतास्त्रो गिरिशप्रभावात् R. II. 41,34, III. 58; 3 a bow. Comp. — अगार n. an arsenal. –आघात m. a wound, a cut. –कंटक m. an arrow. –कार, कारक, कारिन् m. a maker of weapons.–चिकित्सक m. a surgeon. –चिकित्सा f. surgery. –जीव, जीविन् m. a professional warrior. –निवारण n. warding off a weapon.–मन्त्र m. a *mantra* by which a missile is consecrated before it is thrown. –मार्ज, मार्जक m. a furbisher. –युद्ध n. fighting with weapons. –लाघव n. dexterity in wielding weapons. –विद् a. skilled in the science of arms. –विद्या f. the science of arms. –वृष्टि f. a shower of missiles. –वेद m. the science of arms. –शिक्षा f. military exercise.

अस्त्रिन् m. A warrior fighting with missiles.

अस्थान n. 1 A bad place; 2 an improper place or occasion. (The loc. sing. अस्थाने is used as an indeclinable in the sense of 'unseasonably', 'in a wrong place, 'on

Digitized by Google